

Ластавица

Часопис ученика ОШ "1.мај" Вртогош

мај 2023.

Реч директорице

Поштовани читаоци,

Након скоро двадесет година поново покрећемо часопис “Ластавица” који је некада био понос и ученика и наставника који су врло успешно радили на његовом уредништву.

Посебно ми је задовољство што имам прилику да кажем пар речи поводом овог издања.

Велика је одговорност бити на челу установе која постоји више од пола века, и иза себе има низ успешних генерација и знаменитих људи и добрих домаћина. Након свих ових година, школа и даље истиче као основни мото да се само истрајношћу, марљивошћу и знањем може мењати свет око себе и да је то једини пут у срећну будућност. Школа је ту да се постара и пружи квалитетно образовање и васпитање уз ефикасан и професионалан рад наших наставника који су у стању да испоштују све захтеве које намеће савремено доба. Основни циљ нам је да константно напредујемо и проналазимо методе и средства учења у складу са временом у којем живимо, као и мотивисање ученика за постизањем високих резултата. Жеља нам је да ученици одлазе од нас као оснажене личности које разумеју и користе своје обавезе и права.

Драги ученици, садашњи и будући, поручујем вам да је знање које сте стекли у овој школи кључна одредница ваше будућности. Само радом, залагањем и марљивошћу постићи ћете запажене резултате који ће вас увести у свет одраслих и успешних. Имајте увек на уму да квалитет живота почиње и завршава се образовањем.

Моћ знања управо за вас има немерљив значај. То је капитал који вам нико не може одузети и нека вам оно буде средство за постизање жељених циљева у животу.

Слађана Димчић
директорица школе

Ластавица

Часопис ученика Основне школе “1.мај” Вртогаш
број
година XXX
мај 2023.
бесплатни примерак

Главни и одговорни уредник:
Јована Илић

Сарадници:
Маја Михајловић
Негица Костић
Лидија Илић
Небојша Митић
Ана Стојковић
Оливера Младеновић
Жаклина Костић
Ружица Јовић
Слађана Алексић
Сузана Костић
Марија Митић
Лидија Трајковић
Снежана Додић
Милица Ђорђевић
Мирославка Јоцић
Јелена Станојевић

Издавач: Вулкан
издаваштво

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Ово је наша школа

ОШ „1. мај“ Вртогош је мала школа која се налази на југу Србије, у Пчињском округу, у околини Врања. Централна школа налази се у селу Вртогош удаљеном 15-ак километара од Врања. Поред централне осмогодишње школе у састав улазе и издвојена четвороразредна одељења у селима Ристовац, Давидовац и Катун, као и осмогодишња школа у Дубници. Сва одељења школе су изванредно добро организована и у школској 2022/23.години броје 217 ученика, распоређених у 19 одељења, са 55 запослених лица.

Оно што нашу школу сврстава у ред бољих јесу њени ученици, који са наставницима успевају да буду у врху по својим постигнућима и освајају награде и признања на свим нивоима такмичења. У нашој школи влада сигурна, позитивна и подстицајна средина за напредовање и рад. У нашој школи се негује: другарство, толеранција, поштовање, емпатија, самопоштовање, искреност, отвореност, ведрина и креативност.

Вртогош

Основна школа у Вртогошу основана је одобрењем тадашњег Министра просвете негде у мају 1930.године. За школску 1930/1931.годину Министар је поставио у ову школу за учитељицу Даницу Илић која је радила у четвороразредном одељењу са око четрдесет ученика у сеоској згради у центру села.

Решењем Краљевске банске управе установљено је грађење нове школске зграде која се користила све до 1989.године када је изграђена најновија школска зграда у којој се и данас обавља васпитно – образовни рад. Школа је првобитно носила име славног српског песника Ђуре Јакшића, да би после другог светског рата добила садашњи назив „1.мај“.

Дубница

Предлог секретара Министарства просвете Милорада Шапчанина из септембра 1878.године да се отвори школа у селу Стropскоза насеља Дубница, Стropско, Катун и Миливојце у спахијској згради, тј. старој кући Стојана Стаменковића – Саглама, мештани Дубнице, Катунa и Миливојца су оспорили јер је локација била превише далеко о наведених места. Дали су свој предлог да се школа отвори у Дубници јер је она географски центар за сва наведена села и са највећим бројем деце.

Школа у Дубници је једна од најстаријих школа врањског краја. Њена богата историја је истовремено и историја Дубнице, њених околних села и њихових мештана.

Све до ослобођења од Турака далеке 1878.године, нико није смео ни да помисли на образовање, просвећивање и напредак. Али одмах по ослобођењу, Дубничани су почели да се боре за образовање своје деце и напредак села и живота.

Током своје историје школа је дограђивана, рушена, зидана поново. Променила је три пута своје име. Основана је као Државна народна школа „Милош Обилић“ чије је име носила до 1965.године када је добила име локалног ратног хероја из Другог светског рата, Константина Јовановића – Бекана. Поносно је носила и оправдавала његово име све до 01.септембра 1991.године када је просветне власти припајају Основној школи „1.мај“ Вртогoш, чиме школа у Дубници губи статус самосталне школе. Школа у Дубници је као и њени мештани, чврста и истрајна у својим циљевима и путевима ка бољој будућности. Без обзира под којим именом, ова школа је носилац и ослонац свему што води напретку и успеху њених ученика, родитеља, мештана. Њени бивши ђаци осећају да јој дугују своје успехе и дарују јој најдрагоценији плод тог успеха – чувају је од заборава својим делима претварајући се у добре и успешне људе. Изнедрила је ова школа много лекара, професора, генерала, поштених људи и радника. И наставља тим путем као савремена и једна од најуспешнијих школа врањског краја, поносна на своје ученике, наставнике, особље, родитеље и мештане.

Прва школа у Катуну је почела са радом у сеоској кући мештанина Стојана Николића. Са доласком Бугара почела је изградња садашње школе.

Данас, школа у Катуну је издвојено одељење матичне школе „1.мај“ у Вртогошу. У свом саставу има два одељења нижих разреда у којима се изводи комбинована настава са ученицима првог и трећег разреда у једном одељењу и другог и четвртог разреда у другом одељењу. Наставу изводе учитељице Сузана Костић и Слађана Алексић. У оквиру школе се налази издвојено одељење ПУ „Пчелица“ у којој ради васпитачица Оливера Ђорђевић. Одељење предшколске установе има довољан број полазника свих узраста. Сарадња школе и предшколске установе је веома добра, тако да се многе активности у школи реализују заједно.

Моја школа

Школа је храм знања и учења. Своју школу доживљавам као други дом, због тога што у њој проводим доста времена, али и због тога што је атмосфера у мојој школи врло пријатна.

Моја школа се зове ОШ „1.мај“ и налази се у центру села. Окружена је великим двориштем. Испред саме школе се налази прелеп травњак са стазама за шетњу, љуљашке, клацкалице и велики тобоган. Иза школе је велико игралиште на коме се налазе два коша и голови. Ту играмо на часовима физичког васпитања фудбал, кошарку, рукомет и друге игре. У самој школи се налазе две учионице и канцеларија за учитељице. Учионице су веома лепе, јер се учитељице и ми ђаци трудимо да створимо пријатану атмосферу за учење у њима. На зидовима учионица се налазе разни панои са ученичким радовима.

Иако моја школа као и све друге има мање деце, ја сам баш поносан што сам њен ђак.

Давид Додић III/5

Новак Величковић IV/5

Лара Антић IV/5

Другарство

Школа и другарство,
најлепше је царство.
Уз учење и игру,
заборавимо сваку бригу.

Зато моји другари,
нек нам се другарство не поквари.
Дружимо се и ван школе,
јер другари треба да се воле!
Лара Антић IV/5

Моја школа

Понosan сам на себе што сам ученик у једној од најбољих школа.

Моја школа се зове Основна школа „1.мај“ и налази се близу моје куће. Она је толико велика да би се могла видети са крова кућа. Зидови су украшени цртежима и поетским текстовима. Двориште је веома велико, у њему се налази терен за фудбал и простор са реквизитима за игру за малу децу.

Волим да будем део моје школе и драго ми је што сам њен ученик.

Алексеј Антић III/5

Школа у Ристовцу почела је са радом 1904.године у згради југоисточно од данашње. У њој је радио први учитељ Вукадин Ћирковић. Школска зграда која се и данас користи саграђена је 1909.године. Сагласно закону школа, много година касније, 1962., ушла је у састав основне школе “1.мај” у Вртогошу, као њено издвојено одељење. Школа је реновирана 1996.године када је дограђен и вртић у саставу истог објекта.

Данас, издвојено одељење ОШ “1.мај” у Ристовцу похађају ученици Горњег и Доњег Ристовца и то њих осморо првог, трећег и четвртог разреда са учитељем Славољубом Грујићем. Школске 2022/23.године, у вртић је уписано 25 детета узраста од 3 до 6 година са којима ради васпитачица Марија Митић. Школско двориште, које је једно од најлепше уређених, као и цео школски објекат у оквиру издвојеног одељења у Ристовцу врло предано уређује помоћни радник Саша Стојковић.

Давидовац

Давидовац спада у веома стара насеља. Према подацима из књиге Боровија Трајковића и Зарија Михајловића „Школство у врањском крају“, сазнајемо да је школство манастирског типа у Давидовцу постојало још почетком 19. века. О томе сведоче и многи очувани историјски материјални извори, у које поред осталих, несумњиво спада и зграда српске царинарнице (ћумрука) из времена турске владавине, а данашња зграда у којој је смештено издвојено одељење ОШ „1. мај „ Вртогош. По одобрењу Министарства просвете 1924. године, поменута српска царинарница је адаптирана и прилагођена за школски рад, те су давидовачки основци те школске 1924/25. године учили школу у свом селу, што значи да ће наредне 2024. године бити стогодишњица постојања и рада ове школе. Први учитељ у Давидовцу је био Владимир Станојковић из Ратаја.

Данас, ово издвојено одељење има укупно 20 ученика од првог до четвртог разреда који функционишу у два комбинована одељења и са њима раде два учитеља. У једном одељењу су ученици првог и четвртог, а у другом ученици другог и трећег разреда. Осим редовне наставе ученицима је омогућено и похађање часова Обогаћеног једносменског рада који је заживео управо у овом издвојеном одељењу, школске 2019/20. године и од тада се веома успешно реализује. Наши ученици учествују у бројним наставним и ваннаставним активностима у којима могу изразити своја знања, вештине, интересовања и способности.

Иако је зграда наше школе још из времена владавине Турака, па су зидови стари и оронули, настава се заснива на савременим методама и облицима рада уз примену савремене ИК технологије, те ученици могу несметано овладати знањима у складу са временом у коме живе.

Ученици и учитељи из Давидовца у будућности желе школу у којој су ученици увек срећни и безбедни, у којој стичу функционална знања и развијају здраве стилове живота, школу у којој је могућ потпун развој ученика и испољавање њихове личности, школу коју ученици доживљавају као своју другу кућу, другу породицу.

**Учитељице Ружица Јовић и
Оливера Младеновић**

Велико признање наставници Данијели Петковић

Бити наставник једно је од најизазовнијих, али и најлепших занимања.

За овај број часописа разговарали смо са добитницом Светосавске награде 2022. године, наставницом Данијелом Петковић.

Шта за вас представља награда коју сте добили?

Светосавска награда има посебан значај јер представља признање за залагање и постигнуте резултате у раду. Велика ми је част што сам један од добитника награде која је од значаја и за установу у којој радим.

Светосавску награду добијају они који су се истакли у свом раду. Чиме сте се ви истакли?

Подстичем ученике да размишљају и повезују чињенице не само у оквиру биологије већ и са другим наставним предметима, као и да научено знају да примене када им је то у свакодневном животу потребно. Трудим се да остварим циљеве које себи постављам – да код ученика развијам интересовање и љубав према предмету, да се стручно усавршавам и да научено примењујем у настави. Резултат тога су постигнути резултати на свим нивоима такмичења. Посебно бих издвојила изузетан успех ученице Лане Стојановић која је освојила прво место на републичком такмичењу у Београду, у мају 2022. године.

Ви и ученици, свако на свој начин, растете заједно. На шта сте посебно поносни у свом раду?

Поносна сам на однос са ученицима јер су поред међусобног уважавања увек слободни да изразе своје мишљење и креативност. Трудим се да их подстичем на радозналост када је у питању образовање. Понекад и ја нешто учим од њих јер то су деца 21. века. Поносна сам и на однос са колегама којима дугујем захвалност за подршку на путу до ове значајне награде, пре свега колегама које су ми учиниле задовољство својим присуством у сали приликом додељивања награде.

Ваши ученици освајају бројна признања, како на школским и општинским, тако и на државним такмичењима. Како откривате таленат и мотивишете ученике за рад?

Талентовани ученици остварују изузетна постигнућа, имају развијенију способност учења и разумевања, већи ниво мотивације и креативности. Таквим ученицима потребно је понудити додатне садржаје.

Како проводите слободно време?

Највећи део слободног времена посвећујем породици. Волим дружење са пријатељима, читање, излете...

На који начин посао утиче на ваш живот?

Тешко је успоставити равнотежу између пословног и приватног живота. Да бисмо успели у томе, неопходно је дефинисати сопствене приоритете – једна ствар не сме сметати другој.

Шта бисте поручили својим ученицима?

Да гаје врлине у себи. Да не одустају од својих снова јер ће их труд и истрајност на путу којим буду кренули довести до циља.

НАШИ УСПЕСИ

Резултати ученика Основне школе "1.мај" на такмичењима од маја 2022.године до априла 2023.године

На републичком такмичењу из Биологије у мају 2022.године Лана Стојановић тада ученица VII разреда освојила **прво место**, а Лазар Трајковић, тада ученик VIII разреда, запажен резултат и освојених 95 бодова.

На општинском такмичењу талентованих ученика основних школа, у организацији Образовно културног центра Врање:

-Математика (наставник Милан Стојановић) Лана Стојановић, VIII/1 **друго место**

Биологија (наставница Данијела Петковић)

Ивона Станковић, VII/1, **прво место**;

Наталија Стошић, VIII/1, **прво место**;

Регионално такмичење:

Биологија:

Ивона Станковић, VII/1, **друго место**;

Наталија Стошић VIII/1, **треће место**;

Обе су се пласирале на државно такмичење.

На Божићном конкурс у „ У сусрет Божићу- у сусрет породици” на ликовном конкурс у категорији нижих разреда основних школа (учитељица Милена Стојановић)

Милица Илић, II /2 , **друго место**

На литерарном конкурс поводом обележавања Дана Града - 31. јануара, награђена је

- Лена Митић VI/1, **друго место** (наставница Наташа Лекић)

У оквиру акције "Бирамо најлепшу школску библиотеку", у организацији Дечјег савеза града Врања, школска библиотека ОШ "1. мај " Вртогош - библиотекар Жаклина Костић, награђена је ЗЛАТНОМ ПЛАКЕТОМ " НАЈЛЕПША ШКОЛСКА БИБЛИОТЕКА“

СРПСКИ ЈЕЗИК (наставница Наташа Лекић)

Општинско такмичење

Лана Стојановић, VIII/1 -пласман на окружно такмичење

ФИЗИКА (наставница Јелена Воиновић)

Општинско такмичење

Ивона Станковић, VII/1, **друго место**

Лана Стојановић, VIII/1, **друго место**

Викторија Митић, VI/1, **треће место**

Лена Митић, 6. разред, **ПОХВАЉЕНА**

Окружно такмичење

Лана Стојановић, VIII/1- **треће место**.

МИСЛИША

Дуња Стошић I/2 (учитељица Снежана Додић)- похвала

БИОЛОГИЈА (наставница Данијела Петковић)

Општинско такмичење

Ивона Станковић VII/1 – **друго место**

Лана Тољић V/2 – **треће место**

Лана Стојановић VIII/1 – **треће место**

Викторија Митић VIII/1– **треће место**

Окружно такмичење

Лана Тољић, V/2 - **друго место**;

Ивона Станковић VII/1 - **друго место** и пласман на републичко такмичење;

Лана Стојановић VIII/1 - **друго место** и пласман на републичко такмичење;

Викторија Митић VIII/1 – **друго место** и пласман на републичко такмичење.

ТЕХНИКА И ТЕХНОЛОГИЈА "Шта знаш о саобраћају?" (наставник Ивица Митић)

Општинско такмичење:

- Ђорђе Јанковић VII/1 – **прво место**;

- Немања Ристић VII/2 – **друго место**;

Обојица су се пласирала на окружни ниво такмичења.

Међународни литерарни конкурс Дечјег савеза општине Рашка **Мама** (наставница Јована Илић)

Милена Величковић VIII/2

Наша свестрана Лана

На једном од великих одмора затичемо неколико ученика VIII-1 у учионици, а међу њима и Лану Стојановић, која је претходних година, као и ове, редовно низала успехе освајајући запажене резултате на бројним такмичењима. Са Ланом смо водили занимљив разговор.

❖ **Како се осећаш у друштву својих другова?**

Одлично и опуштено!

❖ **Освојила си пуно награда током претходних година, а једна од њим је прво место на Републичком такмичењу из биологије. Да ли си редовно учила, или мислиш да си имала среће?**

Редовно сам учила и радила и драго ми је да се то исплатило.

❖ **Које предмете највише волиш и како успеваш да будеш добра из свих предмета?**
Волим све предмете. Савестан рад, упорност и добро организовано време су тајна мог успеха.

❖ **Родитељи те подржавају и поносни су на тебе. Како су реаговали на освојено прво место на Републичком такмичењу из биологије?**

Моја породица је моја највећа подршка. Увек су уз мене и подржавају ме. Били су веома срећни и поносни на мене.

❖ **Шта радиш у слободно време?**

У слободно време се дружим са друговима и породицом, гледам филмове, идем у шетњу. Много волим да цртам, тако да је то још једна ствар коју радим кад имам слободног времена.

❖ **Да ли си одлучила коју средњу школу ћеш да упишеш?**

Тешко питање! Размишљам између ИТ смера и општег смера медицинске школе. Надам се да ћу убрзо одлучити.

❖ **За крај, која је твоја порука читаоцима?**
Напоран рад и труд се исплати. Трудите се да увек дате све од себе и да увек верујете у себе. Не одустајте од својих снова!

❖ **Хвала пуно на издвојеном времену и желимо ти пуно успеха у даљем школовању и животу. Хвала и вама.**

Кроз Борин сокак до школске библиотеке

Кренуле смо у школску библиотеку, а на улазном “капицику” дочекује нас творац Коштане, Софке, ефенди Мите, газда Марка, Томче, Стане, газда Младена... наши Врађанац - Бора Станковић.

Њему у част, један део наше школе, уредили смо у духу старог Врађа, а мали и велики одмор проводимо у “авлији” његове куће. Повод за разговор са професорком француског језика и књижевности и школском библиотекарком Жаклином Костић је овогодишња награда: Златна плакета “НАЈЛЕПША ШКОЛСКА БИБЛИОТЕКА”

Како се осећате поводом доделе награде “НАЈЛЕПША ШКОЛСКА БИБЛИОТЕКА”?

Имајући у виду да амбијент и пријатно окружење у библиотеци знатно утичу на процес образовања и васпитања, посебну пажњу поклањамо осмишљавању и уређивању простора у њој. Кроз наставне и ваннаставне активности трудимо се да визуелним идентитетом покушамо да отргнемо од заборава нашу богату културу, а нарочито традицију и знаменитости нашег краја. У оквиру акције “Бирамо најлепшу школску библиотеку”, наша школа је ове године награђена “ЗЛАТНОМ ПЛАКЕТОМ”. Поносна сам што сам у прилици да школи са оваквом традицијом и реномеом, својим радом и залагањем допринесем добијању ове веома значајне награде за све нас.

Колико књига има у нашој библиотеци и у чему се састоји посао школског библиотекара?

Школска библиотека у Вртогошу, рачунајући и фонд књига у издвојеном одељењу у Дубници броји преко 9000

налова. Посао библиотекара је веома инспиративан и креативан и не састоји се само у издавању књига, већ у сарадњи са наставницима, родитељима, Народном библиотеком града Врађа “Бора Станковић”, Друштвом школских библиотекара Србије и осталим образовно-васпитним и културним институцијама.

Основни задатак школског библиотекара јесте промовисање књиге, читалачке културе, где сваки корисник може да научи да је књига лек и да је трајни извор стицања знања, а да притом усвоји одређене естетске и културне вредности.

Наша библиотека није само место где се књиге позајмљују и читају, већ креативни кутак у коме организујемо разне културне манифестације као што су књижевне вечери, обележавамо Дечију недељу, Међународни дан дечије књиге, затим већ традиционалну активност “Читајмо гласно”, разне радионице, играонице...

Који писци су посетили нашу библиотеку?

Имали смо задовољство и част да угостимо многе знамените писце, међу којима су Љубивоје Ршумовић, Недељко Попадић, Бојан Љубеновић, Бранко Стевановић, Виолета Јовић, Стеван Милошевић, Миле Костић – Дубница и многи други.

Који су Вам будући планови у вези развијања читалачке културе и промосивање наше школе?

Свака награда ствара осећај поноса, али и обавезује, стога у наредном периоду

настављамо са обogaћивањем књижног фонда, сарадњом на свим нивоима, као и са даљим уређивањем школске библиотеке, у циљу развијања читалачких вештина ученика, јер то подстиче креативност код деце, доприноси јачању самопоуздања и стицању нових пријатељстава.

Као што је рекао Ернест Хемингвеј: “Никада нећете наћи оданијег пријатеља од књиге”.

Хвала на разговору, желимо Вам много успеха у даљем раду!

Хвала и вама.

НАЈЧИТАНИЈЕ КЊИГЕ У НАШОЈ БИБЛИОТЕЦИ

Библиотекарке наше школе су направиле листу најчитанијих књига у нашој школи.

Ево наслова које вам препоручију:

- Алиса у земљи чуда – Луис Керол
- Бела грива- Рене Гијо
- Орлови рано лете- Бранко Ћопић
- Хајдуци- Бранислав Нушић
- Робинсон Крусо- Данијел Дефо
- Поп Ћира и Поп Спира- Стеван Сремац
- Том Сојер- Марк Твен
- Смешна прашума- Љубивоје Ршумовић
- Страшан лав- Душан Радовић
- Сумњиво лице- Бранислав Нушић

Интернет младожења

Из пера наставника

Јед'н момак из забитог краја у Пчињски округ, малка припрост, а малка и ударен с мокру чарапу по главу, ал' неје бш толко ударен има си малка и у главу, решија да се жени, ал не начин како се тој некипут работало, него `оће да упозна девојку преко интернет. Његови му стално зборили „Ајде бре синко, да се жениш, да дочекамо и тој да видимо, па и унуче да љуљкамо“, а он ћути, ништа, ко да му је неки нешто направија, нафрљотина ли је нека Бог ће га знаје.

К'д један д'н зачина се с' мајку лав: „Мајке ти и таткоми сте у праву, ја треба да се женим, ви сте већ остарели, бољке ве стизав, а и ја сам стасаја за женидбу, нећу више да ме задиркујев по село „глеј га Мане млад ко роса у пладне“.

Мајка Роска (кад га чу што ву збори ко слунце да гу огреја па ће рекне): „Туго синко, ако бре, ако, нека ти је са срећу, да си ми жив и здрав, него, куде упозна девојче?“

Мане: „Мајке, неће ми верујеш како сам гу упознаја, ал' тој је с'г модерно такој упознавање, тој је с'г хит у свет, упознаја сам гу преко Интернет на Фејсу.“

Мајка Роска: „Куде бре, синко, ништа те не разумем. Ти не искачаш из кућу а упознаја си девојку там, тој што га рече не мож ни да га згодим.“

Мане: „На Фејсу, мори мајке на фејсу преко компјутер.“

Мајка:„Одокле је бре т'ј Фејса, тој ли је навадација неки!?“

Мане:„Не мори мајке, тој ти је друштвена мрежа, људи се дописујев, шаљев слике, и тој такој слично.“

Мајка: „Ја те па не разумем, Станимуре, дођи бре овамо куде си там отишја, овој дете ми прича нешто ја га ништа неразумем.“

Отац Станимир:„Што је мори, Роске, што `оћеш, што се дереш, не мож` од тебе свиње да нараним људски, казуј куде гори што је толко хитно.“

Мајка: „Ножеви те одрали, оди овам, овој детиште ми нешто казује ја га ништа не разумем, те упознаја неког Фејсу, ов'ј му нашја девојку, `оће да се жени.“

Отац: „Па тој ли је лошо мори, што је туј с'г спорно, (Манету се обраћа) што си бре тој направија ч'лнку нијед'н.“

Мане: „А бе тате, ја ву убаво све објасни она ме не разуме ништо, ја с'г да ву цртам ли не знам што да правим, упознаја сам девојку преко Фејсбук и `оћу да гу оженим.“

Отац:„Куде си гу бре упознаја!?“

Мане:„На Фејсбук бре тате, на фејсбук.“

Отац:„Аа, там (чеша се по глави а ништа му није јасно). Па какво је девојче, убаво ли је а, работно ли је, немој да је неко па много убаво јер знаш како се вика УБАВИЊА КУЋУ НЕ ДРЖИ!“

Мане: „Убаво бе тате, убаво, еве ће ти гу покажем, има слику у топлес се сликала оди да видиш,еве!“ Таткому се приближи да види, па к'д погледа, шлог теше да га стрефи, уцрвени се човек ће пукне, очи ми засијаше као на мачора пред парење, па ће рекне

(Отац): „А, бре, овој да доводиш у кућу, па она бре не носи ништа на њума, ни аљинче ни кошуљку, она, изгледа да је тешка сиротиња.“

Мане:„Не бе тате, тој се она сликала на море к'д ишла у летњо време, зато је такој обучена.“

Отац: „Немој мајкати да види ће се шлогира жена, знаш да има слабо срце, не ву показуј молим ти се.“

Мане:„Нећу бе тате, нећу несам толко ишчукан.“ После неко време Мане упозна девојку и „Уживо“, и у договору с' њом `оће да је доведе у кућу да се упозна са његови родитељи. Јед'н д'н он ги позва у собу.

Мане:„Слушајте ме! Ја сутра доводим девојку у кућу на упознавање, немој да ми се сверите к'д гу видите, девојка је модерна много, има си своје неко понашање тој да ве на време упозорим!“

Отац: „Добро де, добро, и ми умемо да се понашамо па несмо толко утепани.“ Дође и т'ј д'н, Мане дође с' девојку у кућу и сад следи представљање.

Мане: „Мамо, тато овој ви је Софи из Загужање.“

А она накутила се сас неке ђинђуве, минђуше, прстења, наочар пирсинзи и такој томе слично . (У уста жваће жваку).

Отац: „Мило ни је мило, него како рече име не чу б'ш добро.“

Мане: „Софи бе тато, Софи скраћено од Софијанка.“

Отац: „А,а Софи добро, добро. Ја сам Станимир, пољопривредни произвођач односно сељак, како би се народски рекло.“

Мајка: „Добро, дошла дете, ја сам мајка Роска, домаћица на овуј кућу иначе жена на овог сељака.“ Млади затим одоше у другу собу, какој си је и иначе обичај да се боље упознав, да разменив искуства и по коју реч.

Како они уђоше у другу собу мајка Роска ће рекне:

Мајка: Лелке бошке , дал' смо се на Бога сас камења фрљали те не овакој награди, овој ли ће ни руке подигне, овој ли ће кућу да одржава, а бре Станимуре кажи нешто, што ћутиш к'о Мулац, како мачке језик да су ти изеле.“

Станимир: „Па добро мори, ти важно да мељаш као воденица, кој тебе мож' да надзбори, чекај не рипај као попарена кокошка, тек су се упознали, да се здушив, мож' си је арно девојче, јес' овакој накитена као новогодишња јелка, али тој ти је с'г модерно, ти гледаш ли овеј певаљке по телевизије какве су, ново доба Роске дошло, с'г облекло повише открива него што покрива.“

Мајка: „И тој што збориш, али куде б'ш нас да не задеси тој модерно, ај ће видимо, знаш како се вика крај ће каже, мож' си је и добро дете.“

Прође неко време, млади се узеше, направише неку скромну свечаност какој си и обичај. Млада си поспијује до пладне не ву текнује нешто да помогне у кућу. Роска си снове у кућу, око кућу, гуњџа си и све такој, док један д'н снашка ће пита мајка Роску.

Софи: „Тета Роске, куде ви је метла да пометем двориште да видив људи да и снашка нешто работи.“

Мајка: „Метла, туј дете поза врата, туј си држимо метлу да није при руку ако наиђе нека мачкетина или поганац, да ги истерамо из кућу.“

Софи: „Па има ли поганаца у кућу, јао мене је стра' од теј животињке, ја к'д ги видим рипам на столицу и срце ми прескаче.“

Мајка: „У,у тој су ни к'о домаће животињке куде има рана туј има и поганци, немој да се много плашиш тој си је код нас свакодневна појава.“

И тако Софи мало, по мало научи све кућне послове да ради поред мајка Роске, а Мане,Мане расне као квасац и посматра из прикрајка све ово и мисли си у себе како и од овог Фејсу има и он корис' и срећу.

Аутор: Учитељ Небојша Митић – Уча

Реч две о аутору : Небојша Митић – Уча, рођен 17.08.1972. год. у Врању, основну школу завршио у Горњем Вртогошу, када уписује средњу Педагошку академију коју завршава 1991. год. Као средњошколац почиње да пише песме различите тематике. По завршетку Више педагошке академије почиње да ради као учитељ. На место учитеља у Вртогошу долази 1996. год. Почиње да пише и сатиричне комаде са актуелним темама из непосредног окружења који се изводе на приредбама поводом Дана школе и осталим свечаностима. Стално учествује и у изради сценографије која служи за поставку различитих школских представа Тренутно ради и на пословима директора Ученичке задруге ОШ „1.мај“ Вртогош - Ластавица, која успешно ради већ три године.

Из пера наставника

Јесенкове враголије

Бајка настала на основу инспирације призорима и догађајима из школског дворишта у Давидовцу. Орашко, бор Борко и сви остали ликови заиста тамо живе срећно и задовољно, а Јесенко им радо долази у посету сваке јесени.

Јесењи ветрић Јесенко пројури кроз школско двориште. Облете око школе, провуче се звиждући кроз старе избушене олуке, па се као на тобогану сјури право на пожутелу травицу. Зањихаше су се влажне влати траве, задрхташе од хладноће и викнуше:

“Ах, ти неваљалко један! Баш си поранио ове јесени!”

Ветрић се заковитлау круг подижући са травњака опало, жуто лишће и снажно зазвижда:

“Много сте ми се ви опустиле, госпођице травчице. Нисам ја поранио него сте се ви улењиле. Хајде, спремајте се! Зар нисте чуле да је стигла јесен?”

Затим се одиже у висине и јурну право у борове гране. Затресе их откинувши неколико великих шишарки којима је гађао травчице.

„Е баш се осилио овај малишан. Опасан је и брзо расте. Шта ће бити за месец дана кад довољно порасте и почне јаче да дува?“ – промуклим гласом јави се и најстарији бор Борко.

Јесенко, правећи се да не чује, зазвижда весело јесењу мелодију, зањиха се на боровој грани и као на одскочној дасци одбаци се и прелете право у раскошну, шарену крошњу старог ораха. Толико је снажно ускочио да је откинуо и одувао двадесетак жутих листова, а неколико ораха стровалило се са гране право на земљу. Зелене капице су им се распукле на пола, па су се тако гологлави откотрљали на све стране.

Стари орах се прену из сна и уплашено повика : „Ко, шта, где?! Шта се дешава? Јел' земљотрес?”

Врапчићи који су посматрали Јесенкове враголије са школског крова замахаше крилима и зацвркуташе: „Да, да! Земљотрес звани Јесенко!” Сви су почели да се смеју у глас, али старом Орашку није било до смеха.

„Је ли дечаче, јел то лепо понашање“ – рече Орашко што је могао смиренијим гласом. „Мораш бити пажљивији према старијима. Што си се толико разиграо и где толико јуриш?”

Заголицавши га по жућкасто-зеленом лишћу које је почело да шушти од муке Јесенко рече: „Сироти мој деда Орашко. Па ти си толико остарио да си се скроз изгубио у времену. Додуше у простору ниси, јер нигде ни не мрдаш из овог школског дворишта.

Зар не знаш, деко, које је годишње доба?”

„Не, него ћеш ти да ме научиш балавче један!”

– одбруси Орашко.

Јесенку је био драг овај стари орах јер му је тата причао колико је добар и дарезљив.

Испричао му је да Орашко шири своју крошњу колико год може само да би деци створио хладовину како би се играла на великом одмору. Дозвољавао им је и да се ваљају и скачу по његовом сувом лишћу, а кад се играју жмурке он им је радо пружао скровиште иза свог дебелог стабла. Сваке јесени Орашко обавезно деци подари пуно ораха јер зна како они много воле да их једу, а чуо је од учитељице да су његови плодови много здрави и да имају неке веома важне витамине. Зато је Орашко уживао док су деца ломила љуске ораха и у сласт јела укусне плодове. Зато ни веверице Орашко није волео.

Стално их је терао говорећи: „Идите, неваљалице! Моји ораси су за децу из ове школе. Далеко вам лепа шума!“ Знајући све то Јесенко је умиљним гласом рекао љубљајући се у Орашковом крилу: „Не љути се на мене добри дедице. Ја се само мало играм, а хтео сам да одувам неколико ораха, ускоро ће велики одмор и деца ће доћи да их траже.“ Одобровољивши се, орах Орашко рече: „Добро, добро јуначе. Хајде сада иди провири кроз прозор да видиш да ли се деца спремају за одмор. И слушај, немој да си случајно јурио и фијукао па да дечица не могу да уживају у сунчаном октобарском дану.“ „Обећавам, само ћу им мало помиловати образе и косу, ништа више.“ Само што је хтео да крене, зачула се дечја граја и девојчице и дечаки истрчали су из школе. Јурнули су право под крошњу старог ораха и весело тражили орахе, крцкали их ногом и вадили зрела језгра којима су се сладили. Ветрић Јесенко је загрлио Орашка и шапнуо му: „Као да једу најслађу чоколаду.“ „Шшшшшшш“, зашушта Орашко, „и да знаш да су слађи и здравији од сваке чоколаде.“ Јесенко се закикота и јурну са гране, па право кроз дечију косицу попе се до крова, разјури радознале врапце, затвори раштрафљену капију да не би неко дете истрчало на улицу и сакри се опет у борове гране. Деца појурише назад у учионице, а Орашко му довикну: „Враголане мали, ти баш немаш мира! Али добар си ти ветрић и паметан. Биће добра ова јесен, биће добра.“ Ветрић је весело зафијукао у знак поздрава и одјурио вичући: „Поздрав друштво! И не заборавите стижу хладни дани, пожурите и спремите се на време. Следећи пут нећу бити тако добар и нежан. Ха, ха, ха!!! Видимо се ускоро!“ Дунуо је Јесенко и виноу се у висине, а онда је пројурио поред школских прозора који су зазвектали. Деца су погледала ка прозорима, а учитељица је рекла: „Не бојте се дечице, то је само јесењи ветрић.“

Учитељица Оливера Младеновић

Свељудски пој у нашем сокаку

Из малог сеоског сокака, непосредно поред школе у Дубници, излази тихи свељудски пој. Ово није бајка, већ стварност. То су литерарна остварења нашег познатог књижевника Миле Костића Дубнице. Чињеница да је реч о нашем земљаку, била је повод за интервју.

Миле Костић Дубница рођен је 1951. године у Дубници код Враћа. Основну школу завршио је у родној Дубници, а столарски занат у Враћу. Био је дуго запослен као хаусмајстор у Гимназији Бора Станковић у Враћу. Пише поезију, прозу, бележи мудре мисли и пева народне песме. Више од четири деценије био је члан враћског Културно-уметничког друштва Севдах. На своје песме компонује музику. Члан је Удружења књижевника Враћа и више других књижевних удружења, те члан Удружења естрадних уметника и извођача Србије у Београду. Ове године објавио је једанаесту књигу. Добитник је Специјалног признања са златном значком за најчитанију књигу мудрих мисли *Додир стварности* коју му је доделио Удружење српских књижевника у Словенији. Живи у Дубници са породицом.

Када сте схватили да желите бити писац?

Још од раног детињства, волео сам да пишем песме за певаче народне музике, зато што сам ја још као ђак трећег разреда почео да певам чувајући овце. Одувек сам желео да напишем своју прву драму и моје писање је тако почело, 2004. године када сам написао своју прву драму „Нећу татка да обрукам“.

Колико дуго пишете?

Писањем се бавим пуних 19 година и до сада сам објавио једанаест својих књига. Могу рећи и то, да сам се окушао у свим жанровима књижевности. Од драма, романа, кратких прича, пословица и изрека, афоризама, па све до пезије.

Где проналазите инспирацију?

Писање није лак посао. Слободно могу рећи да је живот највећа инспирација и све оно што ме окружује у животу, као и живот мојих познаника и пријатеља у мом окружењу.

Како сте се осећали када је изашла ваша прва књига? Свакако, да сам се осећао срећно. То је био тренутак моје животне жеље.

Да ли покушавате да утицете на своје читаоце и на који начин?

Мислим да не. Зато што добра књига увек сама пронађе свој пут до читаоца. Лично сматрам да су моје књиге нашле свој пут, до пробирљиве читалачке публике.

Шта по вашем мишљењу треба да садржи добра књига?

Много тога. Прво и основно писац треба да одабере и обради једну оригиналну и необичну тему која ће привући пажњу сваком читаоцу. Потом назив књиге, техничку опремљеност, дизајн, доброг лектора и доброг рецензента. Свакако је битно и заступљеност на Сајму књига, како би књига пронашла своје читаоце.

Да ли више волите да пишете на књижевном језику или дијалекту?

Свакако да ми више лежи док пишем на дијалекту. Мада пишем и књижевним језиком и лично сматрам да сам прозни писац.

Која ће бити тема ваше будуће књиге?

Још се нисам одлучио, радим тренутно на два пројекта. У припреми су књига кратких прича на дијалекту и књига пословица и изрека, такође на дијалекту.

Реците нам вашу поруку читаоцима?

Читање и само читање. Књига је највећа школа живота.

Овај интервју биће ми од велике важности за мој будући књижевни рад. На чему се од свег срца захваљујем.

Миле Костић Дубница

Пријем код градоначелника и градске већнице и честитка Милету Костићу Дубници поводом Специјалног признања за начитанију књигу мудрих мислих.

Наш писац је сакупио око 5000 пословица и увек радо прихвата дружење са ученицима, где им преноси знање о њиховом настанку, значењу и очувању.

Наши ученици са наставницом и писцем у серијалу „Играј се и учи“ говоре о изрекама и пословицама нашег краја.

БЕЗБЕДНОСТ НА ИНТЕРНЕТУ

Јана да ли знаш неко правило интернет - бонтона?

Јана: Ја бих издвојила једно правило лепог понашања на интернету, а то је да не објављујемо личне податке

Ученицима наше школе заштита деце и младих на интернету је јако битна и треба да буде приоритет у области безбедности, како на светском нивоу, тако у Србији. Јер, из дана у дан расте број интернет предатора и опасности које вребају са глобалне мреже. Али исто тако, важно је и информисати децу и младе о поступцима који се сматрају недоличним и недопустивим на интернету. Зато су ученици Ђачког парламента наше школе са наставником Предрагом Стојковићем, наставником информатике и рачунарства, који је уједно и координатор Ђачког парламента обавили разговор са ученицима петог разреда ОШ ” 1. мај ” Вртогош који знају доста о интернет - бонтону и који ће радо поделити њихова знања са осталим друговима.

Да ли Јана можеш да појасниш нашим другарима шта то значи?

Јана: Наравно, то значи да не смемо објављивати адресу становања, контакт (број телефона и мејл) на друштвеним мрежама, форумима и другим интернет страницама. На тај начин можемо постати лако доступни мета киднаперима и другим интернет предаторима. Другари, уколико сте негде већ објавили неке од наведених података, постарајте се да их што пре уклоните.

Андрија можеш ли ти неко правило да издвојиш и поделиш са нама?

Андрија: Ја бих препоручио да не користимо опцију праћења локације

А зашто је то твоја препорука?

Андрија: Ако искључимо опцију праћења локација на паметним уређајима, и не чекирамо се на местима која посећујемо, други неће моћи да сазнају нашу свакодневну путању на основу праћења налога на друштвеним мрежама.

Сара реци нам да ли ти редовно ажурираш своју лозинку и зашто?

Сара: Да, ја на свака два месеца ажурирам своју лозинку како бих смањила ризик од хаковања. Притом пазим да не кристим своје име, датум рођења и једноставне комбинације. Мој савет је да се одлучите за комбинацију великих и малих слова која се не може лако ” провалити ”.

Вукашине које правило интернет - бонтона би ти додао?

Вукашин: Ја бих упозорио све другове и другарице да не комуницирају са непознатим особама путем интернета, јер то је још један начин да се заштитимо од сајбер насиља, односно да не прихватимо захтеве за пријатељство и праћење друштвених мрежа од особа које не познајемо и тако смањимо шансу да постанемо жртве.

Сташа придржаваш ли се ти неког правила интернет - бонтона.

Сташа: Наравно, ја никад не објављујем слике својих другарица на интернету без њихове сагласности.

А да ли ви поштујете приватност других?

Мартин: Да, поштујемо приватност других и никако не би смели да ” хакујемо ” туђе налоге, чак и не прикривати вршњаке који то чине. Упозорио бих и још да никако не читате туђе СМС-ове, мејлове поруке на друштвеним мрежама јер то се сматра кршењем приватности и такође спада у сајбер насиље.

А да ли је неко од вас чуо за сајбер - булинг и шта то значи?

Софија: Да, сајбер - булинг је уствари интернет насиље, које укључује слање порука узнемирујућег садржаја, ширење увредљивих коментара, вређање и узнемиравање - не сме да се заташкава, јер такво понашање није допустиво и мора се санкционисати.

Захваљујемо на овако лепом и едукативном разговору.

Ученички парламент

Ученички парламент

Ученички парламент и ове, као и годинама уназад наставља са радом. Координатор Ученичког парламента ове године је наставник Предраг Стојковић, а његови представници су ученици седмог и осмог разреда из Дубнице и Вртогоша: Ђорђе Златановић, Наталија Стошић, Сара Антић, Милена Величковић, Ивона Станковић, Кристиан Ристић, Немања Ристић и Ива Недељковић.

Ове године, организовали смо неколико хуманитарних акција, активно смо учествовали у раду школе, заједно са директорком, наставницима и другарима решавали текуће проблеме, прикупљали мишљења и ставове ученика. Тренутно радимо на организацији Матурске вечери за осмаке и уживамо у томе.

До краја школске године потрудићемо се да спроведемо и учествујемо у што више акција које ћемо помоћи онима којима је наша помоћ неопходна. У току је хуманитарна акција којом желимо да помогнемо нашој другарици, ученици трећег разреда у Вртогошу, којој су неопходна велика новчана средства за лечење матичним хелијама

BE GREEN!

English
corner

THINK GREEN!

If we walk or ride a bike, we can reduce air pollution.
If we recycle or reuse, we can reduce rubbish.
If we adopt an animal, we can save endangered species.
If we plant trees, we can reduce deforestation.

GO GREEN

What can you do?

- Build a birdhouse!
- Organize a clean-up day!
- Start a recycling club!
- Grow organic fruit and vegetables!

Use less plastic
Use less paper
Use less electricity
Use less water

Magdalena Antić and Atina Nikolić VI₂

Andrea Ristić VI₂

In order not to use up all the energy on Earth, we have to switch off the light when we leave the room.

Animals in nature will have more water for their needs if we turn off the tap while brushing our teeth.

To reduce garbage in nature use your own cloth bag when you go shopping.

All animals in nature will have more natural sources if people use washing machines only for full loads.

Written by Atina Nikolić and Magdalena Antić VI₂

No water, no life.
No blue, no green.
Sylvia Earle

Poetry

Each child is born a poet and every
poet is a child.

Piri Thomas

Poetry is when an emotion has found its
thought and the thought has found
words.

Robert Frost

Friendship

Friendship, oh friendship,
A bond we hold so dear,
A promise to be there for each
other,
Through every laugh and tear.

The moments we share together,
The moments we create,
The stories we tell and cherish,
The love that we cultivate.

Friendship, oh friendship,
A light that guides the way,
A hand to hold in times of need,
And a shoulder to cry on and
sway.

Brankica Trajković VIII₂

Strange love

Strange love has no price
When people see it, everyone stares at it.
When the two pairs of eyes meet,
They can go crazy, but you can't put a
price on that.

They met in the corridor
And there is no place where they haven't
seen each other.
One pair of eyes runs away, the other just
runs

And no one knows what is between thin
ribbon.

They are warm in winter and cold in
summer

Both of them are dark.

They don't like each other, it suits them.

Everyone thinks that there is a strange
love.

Sara Antić VIII₂

My Favourite Cartoon

My favourite cartoon is SpongeBob Squarepants. He lives in a pineapple, at the bottom of the sea with his pet, sea snail Garry. He works in a restaurant "The Krusty Krab". His favourite pastime is "jellyfishing".

His best friend is Patrick Star. Patrick lives under the rock and he has only an armchair and a television set as a furniture.

Another SpongeBob's friend is Sandy, a squirrel from Texas, who loves karate. She lives in a glass dome, and wears an air-filled diving suit to breathe underwater.

Karen is a computer and she is Plankton's wife. She loves to make strange noises and give advice to Plankton on how to steal the recipe for Mr. Krabs's popular Krabby Patty burgers .

Written by Sara Stajić VI-1

JOKES

Why are fish so smart?
Because they live in schools.

What do you need to go to high school?
A ladder.

Which building has the most stories?
The library.

Wise sayings

Walt Disney

If you can dream it,
you can do it.

English
corner

Helen Keller

The highest result of education is
tolerance.

Aristotle

The roots of education are bitter, but
the fruit is sweet.

Football in England

Written by - Andrija Đ., Ognjen Z.,
Đorđe Lj., Ognjen N., Strahinja M. VII-1

Football in England is very popular and developed. England is one of the two oldest football teams in the world. Together with the Scottish National Team, England played the first international and professional match in 1872. at Wembley Stadium in London. Some of famous English clubs are: Arsenal, Manchester City, Manchester Utd, Tottenham, Newcastle, Liverpool, Brighton, Brentford, Fulham, Aston Villa, Chelsea, Crystal Palace, Wolves, Leeds, Everton, West Ham, Southtampton and many more.

MINECRAFT WORD SEARCH

English
corner

A D V E N T U R E M A P G U J U
B R E W I N G O A B E W R A P Z
C E N D E R D R A G O N B L M R
D T H E E N D E N I E H S D B E
T I V L D I A M O N D E H Z U L
E H S S T R O N G H O L D M I A
M A T P Z L A N M O B S T I L P
P H R N E T H E R R A C K N D I
L H G M I N E C R A F T J E V S
E B Z B Z G S H B E D R O C K L
N Y I L P R P E G L J U A O S A
X F B O Z T V L R D O Z A N P Z
W L Q C M Q P N Z O M B I E A U
Z O L K J E P O R T A L X R W L
C O B B L E S T O N E S D F N I

NETHERRACK
DIAMOND
BIOMES
BUILD
GAME
MINECON

ZOMBIE
BEDROCK
ENDER DRAGON
ORE
MINECRAFT
PORTAL

SPAWN
BLOCK
LAPIS LAZULI
BREWING
STRONGHOLD
DISPENSER

THE END
PVP
TEMPLE
ADVENTURE MAP
MOBS
COBBLESTONE

Earth Day

Viktorija Mitić VIII-1

Earth Day is celebrated on April 22, every year. This day is very important. We do not really understand how important the planet Earth is. Unfortunately, people ruin its health in various ways. Everyone is familiar with global warming and mass pollution, but not everything is so black, our planet is so rich. Rivers, lakes, mountains, beautiful landscapes are natural wealth. There are many people who care about our planet , so various actions are happening every day in order to help our planet and protect it. Earth Day is very important and should be a reminder to everyone to be responsible. I hope that the awareness of the importance of planet Earth will rise and people will start thinking „green“.

HEALTHY DIET

Milena Antić and Ivona Stanković VII-1

Have wholemeal **cereals** and breads, potatoes, pasta or rice with each meal. Wholegrain is best.

Vegetables and fruit should be eaten often because they contain a lot of vitamins, minerals and dietary fiber. You should eat 5 portions a day.

Milk and milk products should be consumed because they are rich in calcium, which strengthens bones and reduces the risk of osteoporosis. **Meat and fish** contain a lot of protein.

Fat, oil and sweets are highenergy foods and should be limited in the diet.

HEALTHY DIET QUIZ

1. Is it good to skip breakfast?	Yes	No
2. Is fast food healthier than homemade food?	Yes	No
3. Should you drink water immediately after meal?	Yes	No
4. Should you eat late at night?	Yes	No
5. Is water bad for your health?	Yes	No
6. If you have problem with diet should you consult a dentist?	Yes	No
7. Is it good to eat sweets before meals?	Yes	No

Answers:

0-3 NO – You should learn more about healthy diet! 4-5 NO – You know enough about healthy diet! 6-7 NO – Bravo! You are an expert!

ТОП ЛИСТА ПЕСАМА

ПЕСМЕ У ТРЕНДУ

1. „Flowers” – Miley Cyrus”
2. „Корона” – Galerija
3. „Танго” – Voyage
4. „Сава и Дунав” – Hanny x Breskvica
5. „Лош” – Breskvica
6. „Бараба” – Zera
7. „До костију” – Маја Беровић
8. „Дрифт” – Breskvica X Teodora
9. „Бандит” – Tijana em feat Rasta
10. „Ничија” – Aleksandra Mladenovic
11. „Рано је” – Emina Jahovic i Aco Rejović
12. „Адвентатор” – Teodora x Mahrina
13. „Мало само” – Djexon & Coja
14. „Пољупци у зору” – Hurricane
15. „Miki Miki” – Popov
16. „Карамела” – Jala Brat & Buba Corelli & Devito
17. „Гиги” – Inas
18. „Bratz” – Henny
19. „Ђердан” – Sanja Vučić x Nucci
20. „Џанум” – Teya Dora

ПЕСМЕ ЗА СВА ВРЕМЕНА

1. „Само пијан могу” – Бане Бојанић
2. „Поноћ је” – Тома Здравковић
3. „Ђурђевдан” – Бијело дугме
4. „Муштулук” – Харис Џиновић
5. „Удри Мујо” – Лепа Брена
6. „Пијем на екс” – Синан Сакић
7. „Плави слон” – Twins
8. „Лепи громе мој” – Цеца
9. „Краљице срца мога” – Шабан Шаулић
10. „Нисам ни метар од тебе” – Драгана Мирковић
11. „Тијана” – Жељко Бебек
12. „Зелене су биле очи те” – Плави оркестар
13. „Она је моја” – Саша Матић
14. „Завири у моје срце” – Дејан Матић
15. „Хитна помоћ” – Trix Fx
16. „Пусти, пусти, моду” – Здравко Чолић
17. „Када би ме питали” – Зорица Брунцлик
18. „Око за око” – Fanky G
19. „Идемо на Марс” – Ђогани
20. „Тек је 12 сати” – ЕТ

*And I can hold my own hand
Yeah, I can love me better than you can
Can love me better*

*I can love me better, baby
Can love me better
I can love me better, baby...*

ЂАЧКО
ПЕРО

Песма о пачићима

Јутрос у гнезду, где сунце продире,
открила су се мала јајашца,
из њих жути пачићу вире.

Мама их је чувала и бринула
да их неко не поједе,
да би их у живот здраве винула.

Али јутрос, када их изведе на зрак,
зла лисица дође,
све пачиће потрпа у стомак.

Патка је викала и туговала,
када се вратила кући,
да остало је једно паче није знала.

Када та виде било је толико среће,
чуваће га она заувек,
нико јој га отети неће.

Теодора Станковић 6/1

Шљива

Најлепша буде дедина њива,
када у њој порасте шљива.
Тад вредне пчеле почну да зује
а бучни трактори около брије.

Са баком шљиве сека бере,
на гране високе вешто се вере.
Зимус ће нама, тако то бива,
правити златне кнедле од шљива.

Лепота слободе далеко се види
због ње се претка потомак не стиди

Стегла зима, оцаци се пуше
свака кућа исту мучи муку
решиле се напаћене душе
да османске зликовце дотуку.

На Морави са обале леве
српски сељак, трговац и газда
сви у строју један до другог
храбра срца духа борбенога.

Виде Турци враг однео шалу,
српска чета војевања рада
пут под ноге тек да спаси главу
побегоше пут Прешева града.

За њим јури Путник мајор љути,
храбра чета у стопу га прати
да их стигне и данак наплати
српски народ да више не пати.

Кроз стихове опевасмо дела,
свих јунака што су живот дали
да се ропство никад не понови
да нам преци нису залуд пали.

Лена Митић 6/1

И деда стари, бркове суче,
ракију воли баш да повуче.
После се шета лево и десно,
па му и двориште постане тесно.

А тата, кад зимски ветар задува,
за све нас топли компот тад скува.
Тако нас шљива све окупи,
крај огњишта на старој клупи.

Ирина Дицић 6/1

Мама

Мама је та која ме роди
и брижно кроз живот води.
Прилази ми као лептир цвету
и воли ме највише на свету.

Сваког дана ме за школу спрема,
и ја немам никаквих проблема.
По повртаку ми руку пружи
и цео дан се са мном дружи.

Моја мама ме много воли
и не да ништа да ме заболи.
И ја њу волим много,
њена правила поштујем строго.

У њеним рукама ја сам цео свет,
а она у мојим најлепши цвет.
Као сунце које ме топло греје,
уvek је ту да ме насмеје.

У мом срцу цвета као ружа,
јер радост и топлину ми увек пружа.
Такву би мајку пожелео свако
и ја је због тога волим јако!

Мама и ја, другарице две,
заједно решавамо проблеме све.
Зато ћу за моју мајку увек бити ту,
да је чувам у добру и злу!

Милена Величковић, 8/2

Мајци

Ти си мој анђео чувар.
Мој најбољи другар.
Моја љубав и снага.
Много си ми драга.
Мој учитељ, моје све.
Моја огрлица и мој саветник.
Мој животни светионик.
Хвала ти мама за све.
Мама, ВОЛИМ ТЕ!

Новак Величковић 4/5

Белутак

Сви ме желе, сви ме носе,
само ти имаш нежне косе.
Нема ко ме не воли,
свако би да ме пожели.
Нежне сам боје, оне твоје.
Увек сам прва и ником не сметам,
твоја сам права незгода.
Мала сам и сви ме воле
у сваку кућу би да ме воде.
Увек у друштву блистам
никада сама нисам.
Верујте ми знате ко сам
на свим лицима радост сам.

Сара Антић 8/2

“Први мај за рај”

Да ли сте чули,
да ли сте знали?
Први мај моја школа слави.

Приредба се тада спрема
неко учи, неко дрема.

Свако своју улогу спрема,
а мене хвата трема.

Неко рецитије, неко глуми,
а мене у тој улози нема.

За моју школу могу да кажем
све нај нај,
зато се она зове “Први мај”.

Леа Јовановић 4/1

Пролеће

Када пролеће дође
и ласте се врате у наш крај,
тада се осећам као да је рај.

Зеченило је свуда,
ливаде, дрвеће и мак,
тада се пробуди онај осећај јак.

Дрвеће је процветало
и лепо мирише,
а цветиће са ливаде
ветар више не брише.

Ластавице цвркућу
и праве гнезда своја,
а на леп пролећни мирис
мирише кућа моја.

Миња Југовић 4/2

Ласте

Зелена трава расте,
сада ће доћи ласте.

Време је да долете у наш крај,
јер је топлота за њих рај.

Траже мрве и црвиће
да нахране своје птиће.

Мали су птићи гладни,
морају да расту да не буду
јадни.

Када птићи порасту
личиће на велику ласту.

Миња Југовић 4/2

Пролеће

Стигло нам је пролеће,
пуно радости и среће.
Деца се веселе,
у игру се креће.

Изникао кукурек
кроз зелену траву,
висибабе мале
сагнуле су главу.

Свуда сунце сија
цела шума бруји,
скупиле се птице
певају славуји.

Викторија Вељковић 2/4

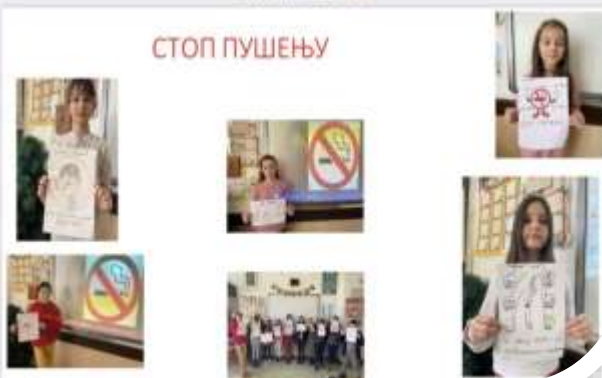

АКТИВНОСТИ У ОКВИРУ ОБОГАЋЕНИ ЈЕДНОСМЕНСКИ РАД

МЕЂУНАРОДНИ ДАН МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА

СТОП ПУШЕЊУ

Значајне личности, манастири на новчаницама и кованицама

Школа
новца за
основца

*“Свако мора да има упаљен
фењер у глави. Да му
светли дању и ноћу. Јер ко не
светли изнутра, тај не живи;
фењер помаже да боље видимо
лица, предмете, шта се догађа.
Он помаже да одаберемо,
нанижемо и сваку ситницу
повежемо у слику, у плетиво; да у
једном животу откријемо сто других.
Без упаљеног фењера нема ни речи;
нема приче у којој живот дише,
јеца или се разлива од милине”*

- Бора Станковић -

